

Deprese, sebepoškozování. Ředitel školy promluvil o děsivých dopadech státem nezvládnuté covid fake plandemii a restrikcí na děti a mládež

- CZ24 News | 17. března 2022

ČESKO: Na psychosociální dopady státem nezvládnuté covidové krize na školáky i studenty se snaží neustále upozorňovat Iniciativa 21. Jejím prostřednictvím se veřejnost dozvídá příběhy, které mohly zůstat skryty, poněvadž kontakt mezi školou a rodiči byl během uplynulých dvou let minimalizován. Učitelka malotřídky se svěřila se zkušenostmi s hrubým jednáním kolegů vůči žákům a jejich strašením, že jim zemřou prarodiče, když nebudou nosit roušky. Ředitel základní a mateřské školy zase nepochopil, proč premiér Fiala polarizuje společnost tím, že za rozvolnění děkuje očkovaným. Nátlak na očkování mediků připomněl dotaz profesora medicíny: „Je tu ještě nějaké hovado, které není očkované?“

Ve stejný den, kdy občanská platforma pro zdraví a svobodu Iniciativa 21 vyzvala k zahájení odborné i společenské diskuse o situaci ve školství v důsledku dvou let téměř nepřetržitých restrikcí postihujících děti, studenty i všechny aktéry vzdělávání, oznámil ministr zdravotnictví Vlastimil Válek, že Evropská unie chystá společnou strategii na přeočkování proti covidu-19 na podzim. Ale zůstaňme u školství. S alarmujícími dopady covidové krize seznámili veřejnost prostřednictvím Iniciativy 21 ti, kdo si troufnou hovořit o tom, že mnohá omezení byla diskriminační a segregáčnící a měla fatální důsledky na životy lidí. Namísto bezpečného a příjemného prostoru pro mladou generaci se školy staly frustrujícím prostředím separace, nátlaku a strachu. V důsledku toho narůstá počet úzkostně depresivních dětí, ale i sebepoškozujících se dětí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Jedním z odvážlivců byl ředitel Základní školy a Mateřské školy v Troubkách Petr Vrána. Jím řízená škola se i při mimořádných opatřeních snažila dodržovat základní zákonné normy a odmítla se podílet na nátlaku na vakcinaci, diskriminaci a segregaci žáků a zaměstnanců školy. „Rozhodně bych se nenechával ukolébat tím, že teď je klid a problematika covidu je vyřešena. Vzhledem k tomu, že nová vláda do dnešního dne vložila nejvíce energie do toho, aby prosadila pandemický zákon, tak má v rukou další nástroje pro to, aby opatření ve škole opět nastavila. A ta už mohou být opřena o tu novelu. A už se nebude možné odvolávat před soudy, nebudou prioritně řešeny stížnosti vůči přijatým opatřením. Naopak jsou posíleny sankce vůči každému, kdo by se provinil proti pandemickému zákonu,“ upozornil Petr Vrána.

Bez roušek tu nemoc chytíte, nakazíte prarodiče a ti zemřou

Vadí mu, že místo toho, abychom se bavili o tom, co bylo v pořádku a co ne, a vedli konstruktivní debatu, tak posilujeme sankce. „Nahlédl jsem do statistik a zjistil, že za uplynulé dva roky s covidem zemřelo necelých dvacet osob ve věkové skupině do 25 let. To mi evokuje myšlenku, že jestli se v dnešní době chceme před něčím stoprocentně chránit, pak bychom mohli přistupovat stejně i k dalším nemocem. Ale to už bychom nežili své životy, jenom bychom přežívali od opatření k opatření,“ konstatoval ředitel Základní školy a Mateřské školy v Troubkách. I přes odlišné nastavení pravidel nedošlo u něj ve škole v uplynulých dvou letech k výraznějšímu šíření nemoci covid-19 v porovnání se školami, kde dodržovali veškerá protiepidemická opatření nařízená Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem školství. „To mě utvrzuje v přesvědčení, že opatření nastavená ve školství byla zbytečně drastická,“ dodal.

Po něm se svěřila se svými zkušenostmi učitelka malotřídky na základní škole v Jablonci nad Nisou Helena Lánská. „Byla jsem opakovaně u některých svých kolegů svědkem toho, že často děti nejen velmi hrubě napomínali, ale opravdu tam probíhaly věty typu: ‚Pokud ty roušky nebudete nosit, nebudete to dodržovat, tak tu nemoc chytíte, donesete ji domů, nakazíte své prarodiče a ti zemřou,‘“ selhal učitelce hlas při vzpomínkách na obtížné období, v němž řešila, zda má ve škole za těchto podmínek zůstat, nebo má odejít. Ale nechtěla v tom děti nechat a snažila se minimalizovat dopad opatření na ně a chránit je, co to šlo. I kvůli tomu se stávala terčem vedení školy. „Když vzrostl tlak na očkování, přešla jsem do jiné školy v domnění, že to bude lepší, ale tam jsem se setkala s ještě horším přístupem. Nakonec jsem byla propuštěna, ale důvod byl uveden jiný, než že jsem se nechtěla nechat očkovat,“ svěřila se Helena Lánská.

Když přijde nařízení shora, strach se šíří světelnou rychlostí

Tím, že učila nejmenší děti, tak se její třídy online výuka tolik nedotkla. „Zcela zásadně však vyučování a život ve škole ovlivnila vládní nařízení, která negativně zasáhla do fyzického i psychického stavu všech. Často jsem byla svědkem, jak se děti rozplakaly či si stěžovaly na bolesti hlavy a břicha, únavu, krvácení z nosu, odřeniny za oušky. Cítila jsem velkou bezmoc, neboť na tyto projevy nikdo nebral zřetel. Do té doby radostný školní život vystřídal život ve strachu a velké ostražitosti,“ podotkla s tím, že tyto neblahé skutečnosti mohly zůstat skryty, poněvadž kontakt mezi školou a rodiči byl minimalizován, a tak je nutné o nich diskutovat. „Je zcela zásadní velmi citlivě přistupovat k potřebám dítěte, nebýt striktní v nařízeních bez ohledu na následky. Je nutné stavět do popředí blaho dítěte či jedince nad potřeby společnosti,“ uvedla Helena Lánská.

Psycholog s praxí školního psychologa na speciální škole v Ostravě Daniel Štach se pozastavil nad atmosférou panující ve školách. „Moje zkušenost je taková, že když přijde nějaké nařízení tzv. shora, tak se tam strach šíří světelnou rychlostí. Za zásadní pokládám poslušnost a tzv. skupinové myšlení. Je těžké odolávat skupinovému tlaku, pokud jste sám nebo ve dvou lidech, jimž se nějaké nařízení nemusí líbit. Proti vám stojí dvacet pět dospělých, kteří vás tlačí do kouta a vedení školy vám každý druhý den vysvětluje, co se musí a co se nesmí. Ještě před několika týdny to ve školách vypadalo na největší ohrožení životů v historii školství, ale na základě čeho? Ve školách ve skutečnosti umřelo kritické myšlení vůči ministerským nařízením. A pokud ne, bylo považováno za drzost a rebelství,“ zdůraznil Daniel Štach.

Kvůli povinnému očkování řešili studenti, zda nezanechat školy

Klinický psycholog s privátní praxí v Praze Jaroslav Simon zdůraznil, že covid a proticovidová opatření sice pomalu končí, ale tím nekončí a nemizí dopady stresu, který na děti a dospívající během období s covidem působil. Mnoho z nich bude nyní potřebovat podporu i odbornou pomoc, aby postupně vyšli z izolace, z pasivity, z bezmoci, aby zvládli své úzkosti, deprese i sebevražedné

myšlenky. „Berme psychické potíže dětí vážně a podpořme je při jejich zvládání. Neřešené problémy mohou ovlivnit celý život,“ varoval Jaroslav Simon.

O své zážitky se podělila i Denisa Matláková, studentka třetího ročníku plzeňské Lékařské fakulty UK. Podle ní situace zprvu vedla k semknutí a vzájemné podpoře, ale s přibývajícými vládními opatřeními začala sílu střídat únava a vyčerpání. „Z dobrovolné pomoci v nemocnicích se stala povinná, nekončící nejistota a neustálé změny přinášely čím dál tím více stresu. Nástup očkování postupně polarizoval studentský kolektiv a rostoucí vládní nátlak a mediální masáž se odrazily na přístupu učitelů i vedení fakult. Atmosféra vyvrcholila schválením vyhlášky o povinném očkování, která pro mnohé studenty a jejich rodiny nastolila existenční otázku, zda ukončit studium, nebo podstoupit vakcinaci v rozporu s osobním nastavením. Toto zásadní dilema bylo naštěstí ukončeno zrušením vyhlášky,“ připomněla medička s důvěrou, že se tento stav již nezmění.

Profesor medicíny: Je tu ještě nějaké hovado, které není očkované?

V reakci na její vystoupení zavzpomínal Jan Piňos, mluvčí Iniciativy 21, že během dvou covidových let měl možnost se setkat s několika studenty a studentkami medicíny, kteří stejně jako středoškoláci zdravotnických oborů čelili největšímu nátlaku kvůli očkování. „Ten tlak na ně byl obrovský. Dokážete si představit situaci, kdy vchází profesor medicíny na lékařské fakultě do posluchárny a začíná větou: Je tu ještě nějaké hovado, které není očkované?“ přiblížil Jan Piňos, čemu všemu byli medicí vystaveni.

Student druhého ročníku gymnázia v Ostravě Damián Štach si posteskl, že dlouhými lockdowny postupně skomírala kamarádství. Komunikace na sítích není plnohodnotná, izolací trpěly veškeré, nejen přátelské vztahy. „Šestnáct, sedmnáct let je věk, kdy poprvé k něčemu dozrajete, možná si trochu uvědomíte, kým jste, kam chcete v životě směřovat, co byste chtěli zažít. Odloučení od přátel, kteří jsou v studentském věku nenahraditelní pro osobnostní růst, tomuto dozrávání brání. Když jsme se po všech ‚opatřeních‘ vrátili do škol, neměl jsem si s ostatními vůbec co říct. Nemyslím spolužáky, od kterých si za osm let studia sotva půjčíte tužku, ale opravdové kamarády, s nimiž jsem si rozuměl. Za rok a půl dočista zmizelo vzájemné povědomí a s ním i námět k hovoru nebo společným aktivitám. Najít k sobě cestu zpátky chce vůli a čas. Základy přátelství se musejí budovat znovu, téměř od začátku,“ zalitoval Damián Štach.

Premiér Fiala děkuje očkovaným a zbytečně polarizuje společnost

Ukázkový příklad toho, jak se šlo také se složitým obdobím vyrovnat, nabídla psycholožka Jiřina Lenová, matka tří dětí a iniciátorka domácího vzdělávání během covidové krize. „Uzavření škol a prožitek způsobu vedení výuky online nás, rodiče spolužáků naší nejstarší dcery, vedl k vytvoření skupinek dětí a k učení v domácím prostředí. Za výrazné podpory naší paní učitelky jsme vytvořili různorodé skupinky dětí, které jsme vzdělávali na různých místech, v domácnostech, na zahradách, u řeky nebo v lese; každý rodič přispěl, jak mohl. Někdo organizoval místa a dopravu, jiný pekl koláče na svačinu, někdo přímo vyučoval. Děti zažily učení v neobvyklých podmínkách, vedené neobvyklým způsobem a prožily si neobvyklá řešení nově vzniklých situací. Celým obdobím prošly takřka bez online výuky, ve společenství spolužáků a jejich rodičů, které tak měly možnost blíže poznat v jiném prostředí,“ pochvalovala si psycholožka.

V následné diskusi jako by ve vzduchu visela obava, jestli se to, co ve školách v předchozích dvou letech probíhalo, nemůže na podzim zase vrátit. Ředitel Základní školy a Mateřské školy v Troubkách Petr Vrána přiznal, že dumá nad tím, proč všechna ta opatření, když šíření nákazy probíhá podobně tam, kde restrikce vůbec nejsou, i tam, kde jsou maximální. „Občas mám pocit, že nás zastupují reprezentanti farmaceutických firem, bohužel. Rád bych řekl něco jiného, ale nemohu. Přitom, byť je to velmi krátká doba, kdy se začalo rozvolňovat, tak pan premiér prohlásil: ‚Děkuji očkovaným za to,

že můžeme rozvolňovat.' Podle mě je to velmi kontroverzní výrok, který zbytečně polarizuje společnost," upozornil na výrok, který se předsedovi vlády Petru Fialovi zcela jistě nepovedl.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)